

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2001

Utgiven i Helsingfors den 20 december 2001

Nr 1292—1297

INNEHÅLL

Nr		Sidan
1292	Lag om ändring av 8 § lagen om statens affärsverk	3573
1293	Lag om ändring av 17 § statistiklagen	3574
1294	Inrikesministeriets förordning om avgifter för Räddningsinstitutets prestationer och om grunderna för avgifter	3575
1295	Social- och hälsovårdsministeriets förordning om läkemedelsprisnämndens avgiftsbelagda prestationer	3576
1296	Jord- och skogsbruksministeriets förordning om märkning och registrering av svin	3578
1297	Skattestyrelsens beslut om de grunder som skall iaktas vid beräkningen av naturaförmåner i samband med beskattningen för år 2002	3584

Nr 1292

Lag

om ändring av 8 § lagen om statens affärsverk

Given i Helsingfors den 13 december 2001

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 10 juli 1987 om statens affärsverk (627/1987) 8 § 1 mom., sådant det lyder i lag 218/2000, som följer:

8 §

Upplåning

Ett affärsverk får ta upp lån för sin verksamhet, om återbetalningstiden är högst 12 månader, samt ta upp leveranskrediter (*kortfristiga lån*) så som bestäms genom

förordning av statsrådet. Det sammanlagda beloppet av affärsverkens kortfristiga lån får dock uppgå till högst 336 400 000 euro.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2002.

Helsingfors den 13 december 2001

Republikens President

TARJA HALONEN

Minister *Suvi-Anne Siimes*

RP 178/2001
FiUB 26/2001
RSv 164/2001

176—2001

410301

Nr 1293

L a g

om ändring av 17 § statistiklagen

Given i Helsingfors den 13 december 2001

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i statistiklagen av den 21 januari 1994 (62/1994) 17 § 3 mom., sådant det lyder i lag 1039/1998, som följer:

17 §

Hemlighållande av uppgifter

Uppgifter om företags, koncerners, samsfunds och yrkesutövares företags- och organisationsnummer och ett sådant nummers giltighetstid samt namn, språksignum, hemkommun och adress, juridisk form, bransch, var verksamheten är belägen, driftsställen,

huvudsakliga varor, omsättningens storleksklass, totala antalet anställda, antalet anställda kommunvis, idkande av utrikeshandel samt, i fråga om koncerner, koncernförhållanden är offentliga. Var och en har rätt att få dessa offentliga uppgifter i utskriftsformat eller i elektronisk form.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2002.

Helsingfors den 13 december 2001

Republikens President

TARJA HALONEN

Minister *Suvi-Anne Siimes*

Nr 1294

Inrikesministeriets förordning**om avgifter för Räddningsinstitutets prestationer och om grunderna för avgifter**

Given i Helsingfors den 11 december 2001

I enlighet med inrikesministeriets beslut föreskrivs med stöd av 8 § lagen den 21 februari 1992 om grunderna för avgifter till staten (150/1992), sådan den lyder i lag 348/1994:

1 §

Räddningsinstitutets avgiftsfria prestationer är med stöd av lagen den 8 december 1994 om Räddningsinstitutet (1165/1994):

1) utbildning som avses i 53 § lagen om räddningsväsendet (561/1999),

2) utbildning av ledare och specialpersonal som reserverats för det allmänna befolkningsskyddets verksamhetsorganisation,

3) utbildning som förutsätts i 40 § beredskapslagen (1080/1991),

4) kurser avsedda för ledare för självskydd vid ämbetsverk och inrättningar som hör till staten, en kommun, ett kommunalförbund eller något annat offentligt samfund, eller vid statens affärsverk, samt

5) ledar- och samarbetsutbildning inom räddningstjänsten.

2 §

I 6 § lagen om grunderna för avgifter till staten avsedda avgiftsbelagda offentlighetsrättsliga prestationer för vilka Räddningsinstitutet uppbär en fast avgift om 59 euro per kursdag är:

1) kurser som ger behörighet för befäl vid avtalsbrandkårer och halvordinarie brandkårer, samt

2) andra kurser som skall genomgå för uppnående av behörighet för uppgifter inom räddningsväsendet.

I kursavgiften ingår undervisning och inkvartering.

3 §

I 7 § lagen om grunderna för avgifter till staten avsedda övriga avgiftsbelagda prestationer som Räddningsinstitutet prissätter enligt företagsekonomiska grunder är:

1) andra kurser än de som avses i 1 och 2 §,

2) utbildningsmaterial som sammanställs på beställning,

3) konsultering och annan därmed jämförbar service,

4) uthyrning av lokaler för utbildning och inkvartering, av övningsområde, redskap och materiel, samt

5) annan service som avtalats särskilt.

4 §

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2002 och gäller till utgången av 2002.

Genom denna förordning upphävs inrikesministeriets beslut den 30 december 1996 om avgifter för Räddningsinstitutets prestationer och om grunderna för avgifterna (1375/1996).

Avgifter enligt denna avgiftsförordning får också betalas med sedlar eller metallmynt i mark fram till utgången av februari 2002. Priset i euro ändras då till mark genom att beloppet multipliceras med 5,94573 och slutsumman avrundas till närmaste penni.

Helsingfors den 11 december 2001

Inrikesminister *Ville Itälä*

Konsultativ tjänsteman Johanna Hakala

Nr 1295

**Social- och hälsovårdsministeriets förordning
om läkemedelsprismyndens avgiftsbelagda prestationer**

Given i Helsingfors den 13 december 2001

I enlighet med social- och hälsovårdsministeriets beslut föreskrivs med stöd av 8 § lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992), sådant detta lagrum lyder i lag 384/1994:

Avgiftsbelagda offentligrättsliga prestationer

1 §

Till de offentligrättsliga prestationer som avses i 6 § lagen om grunderna för avgifter till staten hör behandlingen av ansökningar om fastställande av ett skäligt partipris som kan godtas som ersättningsgrund för läkemedel enligt 5 a § sjukförsäkringslagen (364/1963) och av ansökningar om höjning av ett fastställt partipris samt andra prestationer, för vilka hos sökanden uppbärs följande fasta avgifter:

1) ny aktiv läkemedelssubstans, nytt kombinationspreparat, ny läkemedelsform vid ny indikation, biotekniskt framställt läkemedel, för den första styrkan eller läkemedelsformen	4 500 euro
följande styrkor eller läkemedelsformer	850 euro
2) ny läkemedelsform, ny styrka, radiofarmaceutiska preparat, vaccin, allergenpreparat	850 euro
3) synonympreparat, läkemedelspreparat i parallellimport ..	850 euro
4) ny salvbas och kliniskt näringspreparat, per preparat ..	1 000 euro

5) förnyade ansökningar om partipris som fastställs för viss tid, för den första styrkan eller läkemedelsformen	2 000 euro
följande styrkor eller läkemedelsformer	850 euro
Synonympreparat och läkemedelspreparat i parallellimport, förnyad ansökan per läkemedelspreparat	850 euro
6) förnyad ansökan om partipris för salvbas och kliniskt näringspreparat som fastställts för viss tid, per preparat	850 euro
7) ny förpackningsstorlek för läkemedel, salvbas eller kliniskt näringspreparat som godkänts att omfattas av ersättningssystemet, per ansökan	500 euro
8) höjning av ett fastställt partipris för den första styrkan eller läkemedelsformen	1 200 euro
följande styrkor eller läkemedelsformer	500 euro
9) i 21 § 4 mom. läkemedelslagen avsett läkemedelspreparat som ges ut med specialtillstånd, då det är fråga om	

a) en ny ansökan från tillverkaren eller importören	170 euro
b) ovan nämnd sökandes förnyade ansökan om tidsbundet tillstånd	85 euro
c) en ansökan som gäller en enskild patient	30 euro
10) anmälan om ändring som gäller innehavare av försäljningstillstånd	85 euro
11) en ansökan om överföring av ett fastställt partipris till ett nytt handelsnamn	85 euro

2 §

Avgifterna enligt 1 § uppbärs även då ansökan avslås.

Prestationer som prissätts enligt företags-ekonomiska grunder

3 §

De prestationer som avses i 7 § lagen om

Helsingfors den 13 december 2001

grunderna för avgifter till staten och som läkemedelsprisnämnden prissätter enligt företagsekonomiska grunder är:

Sådana utlåtanden och tjänster som inte direkt ansluter sig till behandling av en ansökan om fastställande av ett pris eller till hörande prissätter läkemedelsprisnämnden enligt företagsekonomiska grunder.

Befrielse från avgift

4 §

Behandlingsavgiften behöver inte uppbäras om åtgången av läkemedelspreparatet, det kliniska näringspreparatet eller salvbasen är ringa, men preparaten bör anses nödvändiga med tanke på vården.

Ikraftträdande

5 §

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2002 och gäller till den 31 december 2003.

Social- och hälsovårdsminister *Maija Perho*

Regeringssekreterare Lauri Pelkonen

Nr 1296

Jord- och skogsbruksministeriets förordning**om märkning och registrering av svin**

Given i Helsingfors den 14 december 2001

I enlighet med jord- och skogsbruksministeriets beslut föreskrivs med stöd av 5 och 12 § lagen den 18 januari 1980 om djursjukdomar (55/1980) samt 5 § lagen den 29 december 1994 om landsbygdsnäringsregistret (1515/1994), sådana de förstnämnda lyder delvis ändrade i lag 424/1994 och den sistnämnda delvis ändrad i lag 301/2001:

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1 §

Syfte

Syftet med denna förordning är att förebygga spridningen av djursjukdomar genom att förbättra möjligheten att klarlägga svins ursprung samt möjligheten att spåra förflyttningar av svin i varje skede av livslängden av svin.

2 §

Tillämpningsområde

I denna förordning föreskrivs om

- 1) registrering som producent,
- 2) märkning av svin,
- 3) producenters, djurförmedlares och slakteriers skyldighet att föra förteckning samt
- 4) anmälning av uppgifter om förflyttning och djurantal av svin till registret.

Förordningen tillämpas inte på sådan minigris som inte kommer i beröring med produktionsdjur, såvida inte en dylik minigris används för grisproduktion eller dess ägare önskar att den skall märkas och registreras i enlighet med denna förordning.

3 §

Definitioner

I denna förordning avses med

1) *svin* tamsvin, inberäknat minigris, samt vildsvin jämte dess korsningar, med undantag för det vilda djurbeståndet,

2) *sugga* ett 8 månader gammalt eller äldre svin av honkön,

3) *galt* ett 8 månader gammalt eller äldre svin av hankön,

4) *ungt avelssvin* ett minst 3 men högst 8 månader gammalt svin av han- eller honkön som är avsett som avelsdjur,

5) *slaktsvin* ett minst 3 men högst 8 månader gammalt svin som är avsett för köttproduktion,

6) *gris* ett under 3 månader gammalt svin,

7) *producent* en fysisk eller juridisk person som varaktigt ansvarar för ett eller flera svin,

8) *djurförmedlare* en fysisk eller juridisk person som själv eller genom förmedling av någon annan yrkesmässigt säljer eller köper svin och som ansvarar för svinen tillfälligt, högst 30 dygn. Med djurförmedlare avses även en sådan fysisk eller juridisk person som köper svin som endast är avsedda att slaktas,

9) *djurtransportör* en fysisk eller juridisk person som för att få inkomst eller annan ekonomisk nytta yrkesmässigt transporterar djur själv eller i någon annans tjänst eller som hyr ut eller på något annat sätt ställer till

någon annans förfogande ett transportmedel som är avsett för transport av djur,

10) *slakteri* en av Livsmedelsverket eller den i lagen om livsmedelshygien i fråga om animaliska livsmedel (1195/1996) avsedd kommunala tillsynsmyndigheten godkänd anläggning där svin slaktas,

11) *djurhållningsplats* en eller flera anläggningar, byggnader, hägn eller andra platser där svin hålls, uppföds eller behandlas och som utgörs av en epidemiologisk enhet,

12) *svinregister* ett funktionellt underregister i landsbygdsnäringsregistret enligt lagen om landsbygdsnäringsregistret (1515/1994),

13) *djurhållningsplatsnummer* det identifikationsnummer för en djurhållningsplats som antecknats i landsbygdsnäringsregistret,

14) *lägenhetssignum* det identifikationsnummer för en gårdsbruksenhet som antecknats i landsbygdsnäringsregistret,

15) *kundsignum* det signum som ges till en kund som registrerats i landsbygdsnäringsregistret och som de producenter använder som saknar lägenhetssignum,

16) *djurförmedlarsignum* signum som getts djurförmedlare som registrerats i djurförmedlarregistret,

17) *anläggningssignum* nummer eller signum för en godkänd anläggning som Livsmedelsverket ger till anläggningar där svin slaktas,

18) *märkningssignum* signum som den registeransvarige för landsbygdsnäringsregistret ger till en registrerad producent för märkning av svin samt

19) *individuellt signum* vilket annat individuellt signum som helst utöver märkningssignum som används för märkning av svin.

2 kap.

Registrering

4 §

Registrering av producent

En producent skall innan han börjar hålla svin registrera sig i svinregistret. Anmälan om registrering skall inlämnas till landsbygdsnäringsmyndigheten i den kommun där driftscentrumet för producentens gårdsbruksenhet eller producentens hemort ligger.

Producenten skall i sin anmälan om registrering lämna följande uppgifter:

1) de personuppgifter som avses i 5 § 2 mom. lagen om landsbygdsnäringsregistret (1515/1994), med undantag för ägarsignum samt uppgifter om yrke och utbildning,

2) de djurhållningsplatser för svin som producenten äger eller besitter,

3) svinproduktionsform, samt

4) datum då verksamheten inleddes.

Utöver de uppgifter som nämns ovan i 2 mom. skall den registeransvarige för landsbygdsnäringsregistret i svinregistret dessutom lagra producentens lägenhetssignum, kundsignum, märkningssignum, uppgifter angående förflyttning av svin samt de uppgifter angående producentens djurantal som är uppräknat i bilaga 1.

5 §

Skyldighet att anmäla ändringar i verksamheten

Producenten skall utan dröjsmål skriftligen underrätta kommunens landsbygdsnäringsmyndighet om förändringar i de uppgifter som avses i 4 § 2 mom.

Producenten skall också anmäla avbrott i verksamheten som varar minst sex månader, avbruten verksamhet som inleds på nytt och nedläggning av verksamhet.

6 §

Märkningssignum

Den registeransvarige för landsbygdsnäringsregistret ger i samband med bekräftelsen av registreringen producenten ett märkningssignum som producenten är skyldig att använda vid märkning och förteckning av svin samt i anmälningar som gäller förflyttning av svin.

3 kap.

Märkning av svin

7 §

Märkningsskyldighet

Producenten skall se till att producentens alla svin som föds på djurhållningsplatsen

märks. Svinen skall märkas senast innan de överläts eller flyttas från den djurhållningsplats där de fötts. Producenten får inte överlåta eller flytta omärkta svin och djurförmedlaren, slakteriet eller djurtransportören får inte ta emot eller ta med sig omärkta svin för transport.

8 §

Märkningssätt

Svinen skall märkas antingen med en tatuering eller ett öronmärke på den djurhållningsplats där de har fötts. Om märkningen sker genom tatuering, tatueras märkningssignumet antingen med tatueringstång på vänster ytteröra eller med tatueringshammare på yttre sidan av vänster lår. Öronmärket fästs i vänster öra.

För märkning med tatuering eller öronmärke används ett märkningssignum. Utöver märkningssignumet kan svinen märkas med ett individuellt signum såvida inte användning av individuellt signum försvagar eller äventyrar märkningssignumets läsbarhet.

Med avvikelse från 1 och 2 mom. kan minigrisar som hålls såsom försöksdjur eller sällskapsdjur och hobbydjur märkas med mikrochips.

Märkningssignumet skall vara tydligt och skall utan oskäligt besvär kunna avläsas på svinet under hela dess livstid. Märkningssignumets läsbarhet skall alltid kontrolleras innan ett svin överläts eller flyttas från djurhållningsplatsen. Mikrochipsets läsbarhet skall alltid kontrolleras innan ett svin överläts.

9 §

Märkning av svin som förs till slakteri

Producenten skall tatuera märkningssignumet på varje svin på mitten av ryggen eller på sidan, på vardera sidan av mittlinjen, innan de överläts för transport till slakteri. Om det är osäkert om tatueringen lyckas på grund av att svinets skinn är färgat eller hårbeklätt, skall i stället för tatuering användas ett öronmärke försett med märkningssignumet som fästs i svinets högra öra. Ifall svin överläts från den djurhållningsplats där de har

fötts för transport direkt till slakteriet, kan de överlätas för transport märkta endast så som anges i detta moment.

Med avvikelse från 1 mom. kan vildsvin och dess korsningar transporterats till slakteriet utan tatuering eller öronmärke. En förutsättning för ett dylikt förfarande är att andra producenters svin inte transporterats i samma transport och att det inte heller finns risk för att svinen blandas med andra producenters svin i slakteriet. Med svinen skall då följa ett dokument varav framgår namnet på den producent som överlåter svinen, lägenhetsignum eller kundsignum, märkningssignum, svinens antal och det mottagande slakteriet. Dokumentet skall överlätas till slakteriet med svinen.

10 §

Ny märkning

Om svinets tatuerade märkningssignum eller märkningssignum på öronmärket eller minigrisens mikrochips har skadats, försvunnit eller på något annat sätt blivit oläsligt, skall svinet märkas på nytt i enlighet med 8 § innan det överläts eller flyttas från djurhållningsplatsen. Producenten får endast använda sitt eget märkningssignum.

4 kap.

Registrering av förflyttning av svin

11 §

Producentens skyldighet att föra förteckning

Producenten skall föra en uppdaterad förteckning över de svin han håller. I förteckningen skall antecknas följande händelser jämte datum för varje djurhållningsplats:

- 1) svin som föds,
- 2) svin som dör,
- 3) mottagande av suggor, galtar, unga avelssvin, slaktsvin, grisar eller minigrisar, deras antal enligt märkningssignum samt lägenhetsignum, kundsignum eller djurförmedlarsignum för den som överlåter svinen,
- 4) överlåtelse eller förflyttning av suggor, galtar, unga avelssvin, slaktsvin, grisar eller minigrisar, antalet överlätna eller förflyttade

svin enligt märkningssignum samt lägenhets-
signum, kundsignum eller djurförmedlarsig-
num för den som tar emot svinen, samt

5) ersättning av försvunnen eller skadad
märkning eller märkning som annars har
blivit oläslig och ersatt märkningssignum.

Förteckning behöver inte föras över för-
flyttningshändelser som avses i 1 mom. 4
punkten när det gäller minigrisar som hålls
såsom sällskapsdjur och hobbydjur.

12 §

Djurförmedlares skyldighet att föra förteckning

Djurförmedlaren skall föra en uppdaterad
förteckning över de svin han förmedlar. I
förteckningen skall antecknas följande hän-
delser jämte datum:

1) mottagande av suggor, galtar, unga
avelssvin, slaktsvin samt grisar, det motta-
gande transportfordonets registernummer, an-
talet mottagna svin enligt märkningssignum
samt lägenhetssignum, kundsignum eller
djurförmedlarsignum för den som överlåter
svinen samt

2) överlåtelse av suggor, galtar, unga
avelssvin, slaktsvin samt grisar, det överlä-
tande transportfordonets registernummer, an-
talet överlåtna svin enligt märkningssignum
samt lägenhetssignum, kundsignum eller
djurförmedlarsignum för den som tar emot
svinen.

Om en djurförmedlare har en djurhåll-
ningsplats skall han föra en uppdaterad
förteckning över svin för varje djurhållnings-
plats. I förteckningen skall följande händelser
jämte datum antecknas:

1) avlastning av suggor, galtar, unga
avelssvin, slaktsvin samt grisar från ett
transportfordon, transportfordonets register-
nummer samt antalet svin enligt märknings-
signum som lastats av transportfordonet samt

2) omlastning av suggor, galtar, unga
avelssvin, slaktsvin samt grisar i ett trans-
portfordon, transportfordonets registernum-
mer samt antalet svin enligt märkningssignum
som omlastats i transportfordonet.

Om en djurförmedlare flyttar svin från en
egen eller en producents djurhållningsplats
direkt till slakteriet skall, med avvikelse från

vad som anges i mom. 1 och 2, i förteck-
ningen endast antecknas följande händelser
jämte datum:

1) mottagande av suggor, galtar, unga
avelssvin, slaktsvin samt grisar, antalet mot-
tagna svin enligt märkningssignum samt
lägenhetssignum, kundsignum eller djurför-
medlarsignum för den som överlåter svinen
samt

2) överlåtelse av suggor, galtar, unga
avelssvin, slaktsvin samt grisar, antalet över-
låtna svin enligt märkningssignum samt det
mottagande slakteriets anläggningsnummer.

13 §

Slakteriets skyldighet att föra förteckning

Slakteriet skall föra en uppdaterad förteck-
ning för varje anläggning över de svin som
det tar emot. I förteckningen skall antecknas
uppgifter jämte datum om mottagande av
suggor, galtar, unga avelssvin, slaktsvin samt
grisar, antalet mottagna svin enligt märk-
ningssignum samt lägenhetssignum, kundsig-
num eller djurförmedlarsignum för den som
överlåter svinen samt slakt av mottagna svin.

14 §

Bevarande av förteckningarna

Uppgifterna i de förteckningar som avses
ovan i 11—13 § skall bevaras i minst tre år
från det märkningarna har gjorts. Förteck-
ningarna skall på begäran visas för tillsyns-
myndigheten. Uppgifterna i förteckningarna
skall vara i sådan form att tillsynsmyndighe-
ten kan kontrollera dem utan oskäligt besvär.

15 §

Förflyttningsanmälningar till svinregistret

Producenten och djurförmedlaren skall till
svinregistret göra förflyttningsanmälan om
mottagande, överlåtande eller förflyttning av
svin senast på sjunde dagen efter händelsen
i fråga. Producenten skall i förflyttningsan-
mälan meddela de uppgifter som framgår av
11 § med undantag av 1 mom. 1, 2 och 5
punkten. Djurförmedlaren skall i förflytt-

ningsanmälan meddela de uppgifter som framgår av 12 §.

16 §

Producentens anmälningar om djurantal till svinregistret

Producenten skall göra en anmälan om djurantal såsom nämns i bilaga 1 till svinregistret i tidpunkterna som nämns i samma bilaga.

5 kap.

Särskilda bestämmelser

17 §

Tillsynsmyndigheter

Tillsynen över att denna förordning iakttas leds och styrs av jord- och skogsbruksministeriet. Tillsynen över att denna förordning iakttas sköts av länsveterinären inom länets område, kommunalveterinären inom sitt tjänsteområde, besiktningsveterinären i slakteriet samt inspektören vid arbetskrafts- och näringscentralernas landsbygdsavdelning inom sitt verksamhetsområde.

Helsingfors den 14 december 2001

Jord- och skogsbruksminister *Kalevi Hemilä*

18 §

Påföljder

Om påföljder för brott mot denna förordning eller underlåtenhet att iakttä den bestäms i 23 § lagen om djursjukdomar (55/1980) samt i 13 § lagen om landsbygdsnäringsregistret.

19 §

Ikraftträdelse- och övergångsbestämmelser

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2002. Dess 15 § tillämpas dock först från 1 februari 2002.

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Genom denna förordning upphävs jord- och skogsbruksministeriets beslut av den 27 juni 1997 om svingårdsregister (641/1997) och jord- och skogsbruksministeriets beslut av den 30 december 1997 om märkning av och förteckningar över svin (1411/1997).

En producent som är registrerad i svingårdsregistret enligt gällande beslut (641/1997) behöver inte registrera sig på nytt. På begäran av den registeransvarige för landsbygdsnäringsregistret skall en registrerad producent dock lämna de uppgifter som framgår av 4 § senast den 15 februari 2002.

Överinspektör Ulla Joutsenlahti

BILAGA 1

Producentens anmälningar om djurantal till svinregistret.

Producenten skall lämna följande uppgifter i den anmälan om djurantal som görs till svinregistret:

Djurantal som skall uppges:	Räkningsperiod eller räkningsdag:	Tidpunkt för anmälan till svinregistret:
1) Antalet grisar som fötts på djurhållningsplatsen	Totalantalet grisar som fötts levande eller döda på djurhållningsplatsen varje kalendermånad	<i>Årets första fyra månader:</i> Uppgifterna för januari, februari, mars och april skall meddelas till svinregistret under maj månad innevarande kalenderår, senast 31.5.
2) Antalet grisar som dött på djurhållningsplatsen	Totalantalet grisar som dött på djurhållningsplatsen, inklusive de som fötts döda, varje kalendermånad	<i>Årets följande fyra månader:</i> Uppgifterna för maj, juni, juli och augusti skall meddelas till svinregistret under september månad innevarande kalenderår, senast 30.9.
3) Antalet suggor, galtar, unga avelssvin och slaktsvin som dött på djurhållningsplatsen	Totalantalet andra svin förutom grisar som dött på djurhållningsplatsen varje kalendermånad	<i>Årets sista fyra månader:</i> Uppgifterna för september, oktober, november och december skall meddelas till svinregistret under januari månad följande kalenderår, senast 31.1.
4) Antalet suggor, galtar, unga avelssvin, slaktsvin och grisar eller minigrisar som finns på djurhållningsplatsen	Antalet svin som finns på djurhållningsplatsen den 1 varje kalendermånad gruppvis	

Värdet av bostadsförmån i bostäder som avses i lagen om användning, överlåtelse och inlösen av aravahyresbostäder och aravahyreshus (1190/93) är, avvikande från 1 mom., högst den hyra som uppbärs för bostaden.

Värdet av en i 76 § 5 punkten inkomstskattelagen (1549/95) avsedd bostadsförmån som erhållits utomlands är lika med bostadens gängse hyra, likväl högst 50 procent av värdet av naturaförmånen för en i 1 mom. avsedd bostad på huvudstadsregionen som blivit färdig år 1984 eller senare.

3 §

Såsom året då bostaden blivit färdig betraktas det år då byggnaden blivit färdig. Har byggnaden totalrenoverats, betraktas såsom året då bostaden blivit färdig byggnadens renoveringsår.

4 §

Om löntagaren själv står för uppvärmningskostnaderna i en bostad med centralvärme, nedsätts förmånens värde i 2 § med 1,00 € per kvadratmeter i månaden.

5 §

Penningvärdet av bostadsförmån och däri ingående uppvärmning i en bostad med ugnsuppvärmning är 2,94 € per kvadratmeter i månaden. Om löntagaren själv står för uppvärmningskostnaderna, är förmånens värde 2,01 € per kvadratmeter i månaden.

6 §

Till bostadsförmån hörande obegränsad rätt att använda elström är 0,42 € per kvadratmeter i månaden. Förmånens värde omfattar inte eluppvärmning av bostaden.

Vid värdering av bostadsförmånen jämföras en bostad med eluppvärmning med en bostad med centralvärme.

7 §

Penningvärdet av bostadsförmån i samfällt rum jämte värme och belysning i ett rum med centralvärme är 79,00 € per månad. I ett rum med ugnsuppvärmning är penningvärdet av förmånen 29,00 € per månad.

8 §

Vid beräkning av bostadsförmånens pen-

ningvärde inräknas i bostadens areal de egentliga boningsrummen och de byggnadsutrymmen som ansluter sig till löntagarens eller hans familjs boende, såsom bastu, simbassäng och hobbyrum. Garage räknas inte in i bostadsarealen.

Vid beräkning av bostadsförmånens penningvärde beträffande bostad som blivit färdig före år 1961 inräknas för den del som överstiger 150 kvadratmeter hälften av utrymmen som avses i 1 mom. i bostadsarealen.

9 §

Om hyresnivån för bostäder i en kommun konstaterats vara lägre än de värden som angetts i 2 § 1 mom., kan dessa värden sänkas allmänt i kommunen, dock med högst 20 procent.

På motsvarande sätt kan i 2 § 1 mom. avsedda värden av bostadsförmån eller deras värden som ändrats i enlighet med 1 mom. i denna paragraf sänkas på grund av bostadens läge i kommunen, dock med högst 20 procent.

Garageförmån

10 §

Penningvärdet av uppvärmt garage eller plats i ett uppvärmt parkeringshus är 52,00 € per månad i huvudstadsregionen och 34,00 € per månad i övriga delar av landet. Penningvärdet för kallt garage eller plats i ett kallt parkeringshus är 34,00 € per månad i huvudstadsregionen och 27,00 € per månad i övriga delar av landet.

Kostförmån

11 §

Kostförmånens värde är 4,50 € per måltid, om summan av de direkta kostnader som för anskaffning av förmånen åsamkats arbetsgivaren och momsens uppgår till minst 4,50 € och högst 7,50 €. Om beloppet av de direkta kostnaderna och momsens understiger 4,50 € eller överstiger 7,50 €, anses förmånens värde vara detsamma som summan av de direkta kostnaderna och momsens.

12 §

Direkta kostnader är råvaror som använts vid tillagning av måltid samt löner för

tillagning och servering av måltid jämte socialkostnader. Har arbetsgivaren kommit överens med förplägnadsrörelsen om anordning av arbetsplatsmåltid, betraktas det belopp som arbetsgivaren betalat till förplägnadsrörelsen som den direkta kostnaden för måltiden.

Såsom direkta kostnader betraktas inte kostnader för mattransport till matstället.

Ersättning som den skattskyldige betalt för måltiden till arbetsgivaren tas inte i beaktande vid uträkning av de direkta kostnaderna, utan den dras av från kostförmånens penningvärde.

13 §

Såsom penningvärde för kostförmån för personalen på sjukhus, skola, daghem eller annan motsvarande anstalt i samband med anstaltsmåltid anses 3,38 € per måltid. Värdet av kostförmån som personalen i en skola, daghem eller motsvarande inrättning får i samband med övervakning av elevernas eller vårdtagarnas bespisning är 2,70 € per måltid.

Penningvärdet av den kostförmån som personalen på hotell- och restaurangbranschen samt flygpersonalen erhållit under flygningen anses vara 3,83 € per måltid.

14 §

Värdet av förmån som erhållits i form av måltidskupong eller annat motsvarande betalningssätt med ett nominellt värde av högst 7,50 €, som kan användas på flera än två måltidsställen, är 75 % av måltidskupongens nominella värde, dock minst 4,50 €. Måltidskupong med ett nominellt värde av över 7,50 € värderas upp till dess nominella värde.

Förutsättningen för att en måltidskupong enligt 1 mom. skall värderas till 75 procent av dess nominella värde är att den endast kan användas för måltid och att man inte får pengar, livsmedel eller andra förnödenheter mot den. I annat fall värderas kupongen till dess nominella värde. Löntagaren kan få endast en kupong värderad på ovan nämnt sätt per sådan faktisk arbetsdag i hemlandet, under vilken arbetsgivaren inte på annat sätt kan ordna en måltid som motsvarar arbetsplatsmåltid.

Förmån med fritt uppehälle

15 §

Värdet av förmån med fri bostad, kost, belysning och värme är 337,00 € per månad i ett rum och 325,00 € per månad i ett samfällt rum.

16 §

För person i sjömanstjänst är penningvärdet av i egenskap av sjöman erhållen naturaförmån 9,00 € per dygn eller högst 202,50 € per månad.

Bilförmån

17 §

Om löntagaren eller hans familj använder arbetsgivarens person- eller paketbil för privatkörning, betraktas den förmån han erhållit som bilförmån. Värdet av bilförmån fastställs i olika åldersgrupper enligt det år då bilen har tagits i bruk och som framgår av registerutdraget enligt följande:

a) Åldersgrupp A (bilar som tagits i bruk åren 2000 – 2002)

Fri bilförmån:

Det månatliga värdet av förmån utgör 1,5 % av bilens nyanskaffningspris ökad med 230,00 euro eller 15 cent per kilometer.

Förmån att använda bil:

Det månatliga värdet av förmån utgör 1,5 % av bilens nyanskaffningspris ökad med 93,00 euro eller 6 cent per kilometer.

b) Åldersgrupp B (bilar som tagits i bruk åren 1992–1999)

Fri bilförmån:

Det månatliga värdet av förmån utgör 1,3 % av bilens nyanskaffningspris ökad med 230,00 euro eller 15 cent per kilometer.

Förmån att använda bil:

Det månatliga värdet av förmån utgör 1,3 % av bilens nyanskaffningspris ökad med 93,00 euro eller 6 cent per kilometer.

c) Åldersgrupp C (bilarna som tagits i bruk före år 1992)

	Månatligt värde	Värde enligt körjournal eller annan tillförlitlig utredning som lagts fram av den skattskyldige eller skattemyndigheten	grundvärde + värde per kilometer euro/km
	euro/mån	euro/mån	
I bilklassen, slagvolym högst 1 600 cm ³			
— fri bilförmån	398,00	128,00	0,18
— förmån att använda bil	254,00	128,00	0,08
II bilklassen, slagvolym högst 2 000 cm ³			
— fri bilförmån	510,00	195,00	0,21
— förmån att använda bil	360,00	195,00	0,11
III bilklassen, slagvolym över 2 000 cm ³			
— fri bilförmån	624,00	249,00	0,25
— förmån att använda bil	444,00	249,00	0,13

Användning av värde per kilometer förutsätter körjournal eller annan tillförlitlig utredning om antalet kilometer som körts med bilen. Värdet av bilförmånen kan höjas vid beskattningens verkställande om det är uppenbart att privatkörningarna kommer att överstiga 18 000 kilometer om året.

Om arbetstagarens arbete är sådant att han använder flera olika naturaförmånsbilar under månaden, beräknas grundvärdet enligt den bil som han använt den största delen av månaden.

Bilförmån som fåtts utomlands hör till åldersgrupp C.

18 §

Med grundvärde avses i åldersgrupperna A och B procentandelen som uträknats på basis av bilens nyanskaffningspris. Med nyanskaffningspris avses det allmänna rekommenderade pris som var gällande för bilmodellen vid ingången av den månad då bilen togs i bruk och som importören eller, då denna saknas, partihandeln uppgett minskat med 3 400,00 €. Av detta pris beräknar man den i 17 § nämnda procentuella andelen. Det erhållna värdet avrundas nedåt till närmaste 10 euro.

19 §

Om arbetskörlorna med naturaförmånsbilen överstiger 30 000 kilometer under ett kalenderår eller om arbetstagaren måste byta naturaförmånsbilen på det sätt som avses i 17 § 3 mom., utgör förmånens grundvärde 80 procent av grundvärdet enligt 17 och 18 §.

20 §

I åldersgrupperna A och B beaktas vid bestämmande av bilförmånens värde den extra utrustning som skaffats i bilen utom vanliga vinterdäck och biltelefon. Som värdet på biltelefon betraktas värdet på mobiltelefon.

Värdet av extra utrustning läggs till bilens nyanskaffningspris till den del utrustningens värde överstiger 850,00 €. Om den rabatt som arbetsgivaren fått på extra utrustning överstiger en sedvanlig kassa- eller annan dylik rabatt, används som extra utrustningens värde det allmänna rekommenderade priset.

21 §

Klassen för bilar i åldersgruppen C bestäms enbart på grundval av slagvolymen.

22 §

Det är fråga om fri bilförmån när arbetsgivaren står för kostnaderna för bilen. Det är fråga om förmånen att använda bil när löntagaren själv betalar åtminstone bränslekostnaderna för bilen. Ersättning som löntagaren betalar till arbetsgivaren för bilkostnaderna dras av från penningvärdet av fri bilförmån eller förmånen att använda bil.

23 §

Vid värdering av bilförmån räknas användning av bilen för resor mellan bostaden och arbetsplatsen till privatkörning.

Nr 1297

24 §

Penningvärdet av bilförmån skall höjas med 350,00 euro per månad eller 23 cent per kilometer, om bilen körs av en av arbetsgivaren anställd chaufför.

25 §

Av körjournal som avses i 17 § skall framgå hur många kilometer som dagligen under skatteåret körts med bilen.

Om arbetskörlorna med bilen skall följande uppgifter dagligen antecknas i körjournalen:

- tidpunkten i början och i slutet av körningen,
- körningens avfärds- och ankomstplats samt vid behov rutten,
- utslaget på vägmätaren i början och i slutet av körningen,
- körsträckan,
- ändamålet med körningen och
- bilens användare.

Telefonförmån

26 §

Penningvärdet av telefonförmån som upp-

kommer av att arbetsgivaren bekostat en telefon i löntagarens hem är 20,20 € per månad. Förmånens värde täcker kostnaderna för samtalen. Värdet av naturaförmån som uppkommer av att arbetsgivare bekostat en mobiltelefon till löntagaren är 20,20 € per månad. Förmånens värde täcker kostnaderna för samtalen och textmeddelandena.

Tillämpning av det gängse värdet

27 §

Såsom penningvärde av sådan förmån, vars gängse pris uppenbarligen understiger penningvärdet enligt detta beslut eller som inte nämnts ovan, skall anses dess gängse värde.

Ikraftträdande

28 §

Detta beslut träder i kraft den 1 januari 2002 och tillämpas vid verkställandet av förskottsinnehållning under 2002 och vid beskattningen för år 2002.

Helsingfors den 11 december 2001

Generaldirektör *Jukka Tammi*

Överinspektör *Merja Hartikka-Simula*